

బుషికి తెలియకుండా ఎలా ఉంటుంది. మనస్సు పల్లబడటం ప్రారంభించింది అనుకోండి ఈ జాగ్రదవస్థలో గాఢనిద్రాస్థితి వచ్చేస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 05-02-2007, పాలమూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సత్సంగాలు చాలా గ్రామాలలో నడుపుకొంటున్నారు. మీరు బాగుపడాలంటే సబ్బక్కు ప్రధానంగా ఉండాలి. మీ మాటలలో సబ్బక్కు ఉండాలి, మీ ఆలోచనలో సబ్బక్కు ఉండాలి. సబ్బక్కు తప్పించి ఇతర మాటలు అక్కడ రానివ్వకూడదు. సబ్బక్కు గురించి మాట్లాడుకోవటం అయిన వెంటనే ఎవరి ఇంటికి వారు వెళ్ళిపోవాలి. అలాగైతే మనం బాగుపడతాము. ఇతర మాటలు అక్కడ వస్తూ ఉంటే మన మనస్సు పల్లబడటానికి బదులు చిక్కబడుతూ ఉంటుంది. సబ్బక్కు ప్రధానంగా పెట్టుకొంటే మనకు తెలియకుండా ఆరోజుకారోజు మనస్సు పల్లబడుతుంది. గురువుల విషయంలో కూడా మీరు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఈమధ్య నెల్లూరునుండి ఒకరు ఫోన్ చేశారు. నేను రమణమార్గంలో ఉన్నాను, బాగానే ఉంది. ఈమధ్య మా అమ్మాయి అత్తవారింటికి వెళ్ళాను, అక్కడ ఒక గురువు దగ్గరకు వెళ్ళాను, ఆ చక్రం, ఈ చక్రం అంటున్నారు. ఇంక మరల ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళలేదు. ఆ గురువుగారు మా అమ్మాయితో మీ అమ్మ రావటం మానేసింది, మీ అమ్మకు జబ్బులు ఎక్కువ వస్తాయి అని చెప్పాడట. గురువులు ఎలా ఉన్నారో చెప్పటం కోసం చెబుతున్నాను. మీరు అక్కడకు వెళ్ళకపోతే గురువుగారు ఏదో చేసేస్తారు అని అనుకోవటం, అది ఒక మూఢనమ్మకం. మీకు విచారణమార్గం అర్థమైతే, ఇవి అన్నీ దొంగనేను చేసే చేష్టలు. గురువుగారిలో ఉన్న దొంగ నేను జబ్బులు తెచ్చేస్తాను అంటుంది, ఈ దొంగనేను భయపడిపోతుంది. మీరు రమణ మార్గంలో ఉన్నారు, దేనికి భయపడవలసిన పనిలేదు. మీ శరీరానికి నిజంగా రోగం వస్తే వైద్యం చేయించుకోండి. అతను ఏదో అంటున్నాడని మీకు భయం కలుగుతోంది అంటే రమణమార్గం మీకు అర్థమవ్వలేదని చెప్పాను. చదివే పుస్తకాల విషయంలో, తినే తిండి విషయంలో, ఎన్నుకొనే గురువుల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. సబ్బక్కు గురించి మాట్లాడుతూ ఉంటే, సబ్బక్కు గురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటే మనకు ఉపయోగంలేని గొడవలలో నుండి విడుదల అయిపోతాయి. మీ పనులు మీరు శ్రద్ధగా చేసుకోండి. మీ పనుల కోసం ఇతరుల మీద ఆధారపడవద్దు. ఇతరుల విషయాలలో కలుగజేసుకోవద్దు. అక్కరలేని గొడవలలో కలుగజేసుకొనే కొద్ది అజ్ఞానం పెరిగిపోతుంది. ఎవరైనా వచ్చి మీరు మంచివారు అంటే సంతోషిస్తాము, మీరు చెడ్డవారు అంటే దుఃఖపడతాము. ఈ రకమైన జీవితం

వదులుకోకపోతే మనస్సులోపలకు వెళ్ళదు. మన హృదయంలో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. మన కళ్ళతో ఆయనను చూడలేము, మనస్సుతో అర్థం చేసుకోలేము కాని మనస్సును అక్కడకు పంపితే ఆయన వ్యక్తమవుతాడు. సబ్బక్టు ప్రొఫెర్గా అర్థమయ్యేకొలది మానసిక అనారోగ్యం తగ్గిపోతుంది. ఏకాగ్రత, పవిత్రత, భక్తి పెరుగుతాయి. గౌరవాలకోసం, గొప్పలకోసం పనులు చేయవద్దు. మీ అర్హతకు, యోగ్యతకు మించిన పనులు చేయవద్దు. సాధ్యమైనంతవరకు ఇతరుల గొడవలలో కలుగజేసుకోవద్దు, ఇతరుల గొడవలలో కలుగజేసుకొంటే దేహాభిమానం పెరుగుతుంది. అందుచేత నీపని ఏదో నీవు శ్రద్ధగా చేసుకో, ఇతరులు ఎవరైనా నిన్ను సలహా అడిగితే నీవు చెప్పవచ్చు అంతేగాని పిలవని పేరంటానికి మాత్రం వెళ్ళవద్దు. ఈవిధంగా దైనందినజీవితంలో విషయాలలో జాగ్రత్తగా ఉంటే, సబ్బక్టు అర్థం చేసుకొనే కొలది ఎక్కువ కష్టపడకుండా మీరు అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి అవకాశం ఉంటుంది.

మనం ఏదైనా మాట్లాడుతూ ఉన్నా, పనిచేస్తూ ఉన్నా దేహాభిమానం పెట్టుకొని చేయకూడదు. ఇతరులను కాలటం వలన మనకు ఏమీ కలిసిరాదు, మన మనస్సును మనం కాలటం వలన మనలో అంతర్మామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడు మనకు వ్యక్తమవుతాడు. నాతోటి నేను శాంతిగా ఉండలేకపోతున్నాను, సమాజంతో శాంతిగా ఉండలేకపోతున్నాను, శాంతిస్థానం నాకు దొరకటం లేదు. శాంతిస్థానం నాకు దొరికేవరకు నాతోటి నేను అశాంతిగా ఉంటాను, సమాజంతో అశాంతిగా ఉంటాను, మాట మాట్లాడిన, చేతితో పని చేసినా అశాంతిగా చేస్తాను. ఈ అశాంతి దుఃఖంగా వ్యక్తమవుతుంది. ఏ కారణం వలన దుఃఖం వచ్చినా పునర్జన్మ వచ్చి తీరుతుంది. తెలివైనవారు అందరూ మేము తెలివైనవారము అనుకొంటున్నారు, వారు తెలివి దగ్గర ఆగిపోతున్నారు. మంచివారు అందరూ మంచితనం దగ్గర ఆగిపోతున్నారు, అందమైనవారు అందం దగ్గర ఆగిపోతున్నారు. ఈ ఆటంకాలు అన్నీ తీసి ప్రక్కనపెడితే హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. ఈ గుణాలు, అలవాట్లు, దేహం, మనస్సు ఇవిఅన్నీ గాఢనిద్రలో మనలను వదిలేస్తున్నాయి. మనం ఏదైతే కాదో వాటిలో నుండి గాఢనిద్రలో మనం విడిపోతున్నాము. అలాగే జాగ్రద్వస్థలో మనం కాని గొడవలలో నుండి విడిపోతే మనకు బ్రహ్మానుభవం కలుగుతుంది. ఈ జీవితానికి సంబంధించిన ప్రయాణం ఆగిపోతుంది. మన దేహం ఏదో రోజున చనిపోతుంది. ఈ దేహం చనిపోతే దేహయాత్ర ఆగిపోతుంది. కాని జీవితం ఆగదు. లోపలఉన్న జీవుడు ఇంకో దేహం తొడుక్కొంటాడు. వాడు న.సించే వరకూ దేహాలు మారుతూ ఉంటాయి. ఈ పెంట అంతా మనస్సులో ఉంది. భూమిలో మీరు విత్తనం పాతిపెడతారు. ఆ విత్తనం చెట్టు కింద మారుతుంది. తరువాత విత్తనం కనిపిస్తుందా, కనిపించదు. తన్ను తాను న.సింప చేసుకొని

చెట్టుకింద తయారవుతుంది. విత్తనం నశిస్తేనేగాని చెట్టు కింద మారదు, విత్తనం అలాగే ఉండాలి, చెట్టు రావాలి అంటే సాధ్యంకాదు. అలాగే మిమ్మల్ని మీరు పోగొట్టుకొంటే ఆత్మానుభవం కలుగుతుంది, ఆత్మసుఖం మీకు అందుతుంది. నేను విత్తనంగా ఉంటాను అంటే అది చెట్టు అవ్వదు. అలాగే మనం దేహాభిమానం విడిచిపెట్టలేము అనుకొంటే ఆత్మానందం మనకు దొరకదు. ఇవన్నీ చిట్కాలు మనం ప్రాపర్ గా అర్థం చేసుకోవాలి. మనం నేను, నేను అనుకొనేది నిజమైననేను కాదు. అది దేహంతోటి, మనస్సుతోటి, గుణాలతోటి కలిసి ఉంటుంది. మనం ఏదైతే నేను నేను అనుకొంటున్నామో ఆ నేను పగిలి పోకుండా నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు వ్యక్తం కాదు. ప్రతీ మనిషి ఎక్కడో ఒకచోట ఆగిపోతాడు. కొంతమంది డబ్బు సంపాదించి అక్కడ ఆగిపోతారు. కొంతమంది అధికారం సంపాదించి అక్కడ ఆగిపోతారు. ఇవి సత్యం కాదు, ఇవన్నీ మనం కల్పించుకొన్న గొడవలు, వీటితో ఉంటే మనం లోపలకు వెళ్ళలేము. మనం లోపలకు ప్రయాణం చేయకుండా, హృదయం యొక్క లోయలలోనికి చేరకుండా ఎవరికి జ్ఞానం రాదు. జ్ఞానం అనేది పైనండి పోసేది కాదు, లోపలనుండి ఊరేది.

దేహప్రారబ్ధంలో ఏది ఉంటే అది వస్తుంది కాని లేనిది రాదు, ఉన్నది పోదు. మనం సాధన చేస్తూ ఉంటాము, ఫెయిల్ అవుతాము, కంగారు పడకూడదు. ఫెయిల్ అవుతున్నాము కాబట్టి లోపల వస్తువు లేదు అని అనుకోకూడదు. మన అలవాట్ల యొక్క వేగం వలన ఫెయిల్ అవుతున్నాము. అది అర్థం చేసుకొని నీవు పరమాత్మను చింతించటం వలన నెమ్మదిగా అలవాట్లు పల్లబడతాయి. నీ మనస్సులో వచ్చే హెచ్చుతగ్గులు, చిరాకులు, కోపం, గౌరవం, సంపాదించాలనే బుద్ధి ఇవి అన్నీ కూడా దేహము నేను అనే తలంపులో నుండి వస్తున్నాయి. దేహము నేను అనే తలంపును తగ్గించుకొంటూ వస్తే, అది దాని పుట్టుస్థానమైన హృదయంలో లయమైపోతే అక్కడ ఉన్న పరమేశ్వరుడు తనంతట తానుగా మీకు వ్యక్తమవుతాడు. విచారణమార్గం కష్టం ఏమీ కాదు, మనకు భక్తి లేక, శ్రద్ధ లేక కష్టం అనిపిస్తుంది. ఏదైనా ఒక సబ్జెక్టులో అభివృద్ధిలోనికి రావాలనుకొనే వారు చదవటం తోటి, వినటం తోటి సరిపెట్టుకోరు. ఆ సబ్జెక్టు తెలిసినవారితో పరిచయం పెంచుకొంటారు, వారు సబ్జెక్టులో ఆ స్థాయికి ఎలా వచ్చారు, మనం ఎందుకు రాలేకపోతున్నాము, ఆటంకాలు ఏమిటి అని చూసుకొని ఆటంకాలను తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. సబ్జెక్టును ప్రధానంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ గమ్యాన్ని చేరుకొంటారు. అందుచేత మనం మాట్లాడుకొనేటప్పుడు సబ్జెక్టు మాట్లాడుకోవాలి, సబ్జెక్టు గురించి ఆలోచించాలి. సబ్జెక్టు విడిచిపెట్టి లోకం గొడవలు

చెప్పకొంటూ ఉంటే అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోవాలి. లోకం గొడవలు చెప్పకొంటూ ఉంటే లోకవాసన పెరిగిపోతుంది. నీవు సుఖం కోసం బయట వెతుకుచున్నావు. బయట ఎక్కడా సుఖం లేదు. సుఖం నీ స్వరూపంలోనే ఉంది. సుఖం ఎక్కడైతే ఉందో అక్కడ వెతికితే సుఖం దొరుకుతుంది. సుఖంలేనిచోట సుఖం కోసం నీవు కోటిజన్మలు వెతికినా సుఖం నీకు దొరకదు. అవసరం అయితే కోటి రూపాయలు పెట్టి ఒక వస్తువును కొనుక్కోవచ్చుగాని జీవితంలో జరిగిపోయిన కాలాన్ని కోట్ల రూపాయలు పెట్టినా కొనుక్కోలేరు. అందుచేత ప్రతీక్షణం శాస్త్రంగా ఉండండి. నీకు మంచి తలంపులు రావచ్చు, చెడు తలంపులు రావచ్చు. ఏ తలంపు వచ్చినా దేహము నేను అనే తలంపులో నుండే వస్తున్నాయి. మీరు మంచి పని చేసేటప్పుడు కూడా అది అవసరం ఉండి చేస్తున్నామా లేక గౌరవం వస్తుంది అని చేస్తున్నామా అని చూసుకోవాలి. అవసరం ఉండి చేస్తూ ఉంటే దేహము నేను అనే తలంపు పల్లబడుతుంది, గౌరవం ఆశించిచేస్తే దేహబుద్ధి పెరిగిపోతుంది. నేను ఇది సాధించాను, అది సాధించాను అని దేహబుద్ధిని పెంచుకొంటూ ఉంటే నీవు సాధించినపని ఏమీ నీకూడా రాదు, నీపాడుబుద్ధి నీకూడా వస్తుంది, అది అనేక నీచజన్మలకు కారణమవుతుంది. కొంతమంది ప్రతీమాట లొక్కంగా మాట్లాడతారు, ఏదో తెలివితేటలుగా మాట్లాడాము అనుకొంటారు. వారితో స్నేహం వలన తొందరగా పాడైపోతాము. లొకికులతో స్నేహం చాలా ప్రమాదం. వారికి లోకం ప్రమాణంగాని శాస్త్రం ప్రమాణం కాదు. మనం పది రూపాయలు సంపాదించి, 20 రూపాయలు ఖర్చుపెడితే నిల్వలో ఉంటామా, అప్పులో ఉంటామా? అప్పులో ఉంటాము. అలాగే మనం ఒక గంట సాధన చేసి రెండు గంటలు లొకికులతో సహవాసం చేస్తూ ఉంటే మనం చేసిన సాధన పోతుంది, మన బుద్ధి పాడైపోతుంది, చివరకు చీకటిలోకాలు మిగులుతాయి.

అహంకారం తాచుపాములాంటిది, దానిని నమ్మటానికి వీలులేదు, అది ఎప్పుడూ కరుస్తుందో చెప్పలేము. కొంతమంది పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోతే అణిగి ఉంటారు, అది వినయం కాదు, అది నిజం కాదు. అహంకారం ఏ క్షణంలో అయినా విజృంభించవచ్చు. అహంకారం శరీరంతోటి, ఇంద్రియాలతోటి, లోకవిషయాలతోటి జత కడుతుంది. శరీరంతో జత కట్టటం వలన నీవు నల్లగా ఉన్నావు అంటే దుఃఖం వస్తుంది, నీవు ఎర్రగా ఉన్నావు అందంగా ఉన్నావు అంటే పొంగు వస్తుంది. ఏదైతే మనం నేను నేను అంటున్నామో దానికి జతలు మాన్పించేస్తే, జతలు ఏమీ లేకపోతే సహజంగా దాని గూటిలో అది పడిపోతుంది. రామకృష్ణపరమహంస, రమణమహర్షి వీరు ఇద్దరు మనకోసం మతాన్ని తేలికపరిచారు,

ఎలా చెపితే మనకు తేలికగా అర్థమౌతుందో అలా చెప్పి మార్గాన్ని సుగమం చేసారు. ఒక సంవత్సరం సాధన చేసి నేర్చుకోవలసిన విషయం మీరు అర్థం చేసుకొంటే ఒక్క నిమిషంలో తెలుస్తుంది, పైగా ఇది ప్రమాదంలో పడనివ్వదు. ఇది వరకు రోడ్డు లేదు అని నేను అనటం లేదు. కంకరరోడ్డు ఉంది అనుకోండి, వీరు ఇద్దరూ సిమెంట్ రోడ్డు వేసారు. కంకరరోడ్డు మీద ప్రయాణం చాలా టైర్ అవుతాము, మెరకపల్లాలు ఉంటాయి. సిమెంట్ రోడ్డు మీద ప్రయాణం తేలిక, అసలు టైర్ అవ్వము. వీరు ఇద్దరు సబ్బక్టును మనకు అందుబాటులోనికి తెచ్చారు, తేలికగా అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పారు. ఉపనిషత్లలో ఇది అసత్యం, ఇది అసత్యం అని చెబుతూ సత్యం దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళారు భగవాన్ అసత్యాన్ని వదిలేసి స్టెసిఫిక్ గా సత్యం గురించి చెబుతూ అక్కడికి తీసుకొనిపోవటానికి చూసారు. మీరు సాధన, సాధన అంటూ చాలా కష్టపడుతున్నారు. సాధన చేసి బాగుపడుతున్నారా అంటే అది లేదు, చివరకు చెమట మిగులుతోంది. ఈ దొంగనేనుకు జతలు మాన్పించేస్తే దానంతట అదే పల్లబడిపోతుంది. జతలు మాన్పిస్తే అది ఊపిరి ఆడక చనిపోతుంది. జతలు కలుపుతూ ఉంటే అది ఊపిరి పోసుకుంటుంది, ఊపిరి పోసుకొని అది ఊరుకొంటుందా మనకు తలపోటు తీసుకొని వస్తుంది. మనం ఏ స్థాయికి రావాలంటే మనం సబ్బక్టు చెబుతూ ఉంటే అక్కడ వ్యక్తి కనబడకూడదు, సబ్బక్టు కనిపిస్తూ ఉండాలి.

ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే, ద్విత్వీయం లేదు. మీరు గుర్తింపులు ఆశించవద్దు. మిమ్మల్ని మీరు మర్చిపోయి పనిచెయ్యండి. అప్పుడు ఆధ్యాత్మికంగా ఎంత అభివృద్ధిలోనికి వస్తారో చూసుకోండి, గంటల తరబడి ధ్యానం చేసేవారి కంటే మీరు ముందు అభివృద్ధిలోనికి వస్తారు. మేము చెప్పే ప్రతీమాట నమ్మమని అనటం లేదు, మీరు కూడా ఆలోచించుకోండి. మీకు నచ్చితే మీకు పనికి వస్తే తీసుకోండి లేకపోతే ఊసేయండి. మనం నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా, ఆడంబరం లేకుండా ఉండటం నేర్చుకొంటే హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. నీకు అర్హత, యోగ్యత వచ్చింది అనుకో గురువును విడిచిపెట్టి నువ్వు ఉండలేకపోవటం కాదు, నిన్ను విడిచిపెట్టి గురువు ఉండలేడు. పరిస్థితులు మనకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మనస్సు నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉండేటట్లు చూసుకోవాలి. ఇంట్లో వారు మమ్మల్ని అగౌరవంగా చూస్తున్నారు అని కొంతమంది చెబుతూ ఉంటారు. మీరు బాగుపడటానికి భగవంతుడు అలా చేస్తున్నాడు. వారు మమ్మల్ని గౌరవంగా చూస్తే మీకు మమకారం పెరిగిపోతుంది. వారిమీద మమకారం తగ్గటానికే గురువు అలా అనిపిస్తున్నాడు. మమకారం తగ్గకపోతే మీ మనస్సు లోపలకు వెళ్ళదు. మీకు డబ్బు ఇచ్చినా

భగవంతుడే, డబ్బు ఇవ్వకుండా ఆవుచేసినా భగవంతుడే, అప్పడు పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. మీకు ఒకోసారి వంద రూపాయలు కావాలనుకొంటే వెయ్యి రూపాయలు ఇస్తాడు ఎందుకు ఇచ్చాడో మీకు తెలియదు. అప్పడు మీలో ఏమైనా పాగరుబోతుతనం పెరుగుతోందా అని చూసుకొంటాడు. మీకు అన్ని అవకాశములు ఉన్నా, చేతనిండా డబ్బు ఉన్నా, మనం భోగించే వస్తువులు ఎదురుగా ఉన్నా భోగవాంఛ లేకుండా ఉంటే అది తపోయజ్ఞము. మనలను నక్కలుగా ఉండవద్దు అంటున్నారు భగవాన్. నక్కకు ద్రాక్ష పండ్లు అందలేదు అనుకోండి, అందటంలేదు అనదు, పుల్లగా ఉన్నాయి అంటుంది, అందితే తినేస్తుంది. మీకు భోగాలు అందని మూలంగా విరక్తి వస్తే అది నిజంకాదు, భోగాలు ఎదురుగా ఉండాలి, మనస్సు వాటి మీద వాలకూడదు. అది నిజం. మనం సాధకులుగా ఉండాలి గాని నక్కలుగా ఉండకూడదు. పైకి నిగ్రహంగా కనిపిస్తూ లోపల విషయచింతన పెంచుకొంటూ ఉంటే వారిని మిథ్యాచారి అన్నారు. మిథ్యాచారిగా ఉంటే హృదయంలో ఉన్న నిజానికి దూరం అవుతాడు.

మీ కుటుంబ పరిస్థితులు, సమాజ పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవు అనుకో, మీరు ఎంత మంచితనంగా ఉన్నా మీ కోడలు ఏదో ఒకటి అంటోంది అనుకో అప్పడు కూడా నీవు శాంతిగా ఉండ గలిగితే మనస్సు నిర్మలమవుతుంది, నిర్ణలమవుతుంది, మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. నేను సుఖంగా లేను అని ఒకరు భగవాన్తో అంటే ఏ నేను సుఖంగా లేదు అన్నారు. ఆ నేను కలుషితం అయిపోయింది. పెంటమీద కూర్చొని పెంటవాసన వస్తోంది అంటే పెంట యొక్క పారపాటుకాదు, పెంటమీద కూర్చొన్న నీది పారపాటు. నీవు ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నావో ఆ నేనులో దోషం ఉంది. దోషంలో నుండి సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. రామకృష్ణుడిలో గొప్పతనం ఏమిటి అంటే ఆయనలో కపటం లేదు, అటువంటి వారిలో నుండి వచ్చేమాట పవిత్రంగా ఉంటుంది. జ్ఞానం అంటే ఏమిటి అని అడిగితే నీవు ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నావో ఆ నేను నేను కాదని తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం అని చెప్పారు. ముందు ఈ వాక్యాన్ని ఎంజాయ్ చేయండి. ఎంత సింపుల్ గా చెప్పారో చూడండి. ఆ నేనే బంధం, ఆ నేను నుండి విడుదల పొందటమే మోక్షం. ఆ నేను ఎలాగ వచ్చిందో మనకు తెలియటం లేదు. ఆ నేను ఎక్కడ నుండి అయితే పుట్టి వచ్చిందో అక్కడకు పంపిస్తే సరిపోతుంది. ఆ పంపటం చేతకాక మనం కొట్టుకొంటున్నాము. ఈ సృష్టిలో ఎక్కడా సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. లేనిచోట ఎంత వెతికినా అది దొరకదు. నీ స్వరూపంలోనే సుఖం ఉంది, శాంతి ఉంది. నీ స్వరూపంలో వెతికితే నీవు సుఖి అవుతావు, అప్పడు దుఃఖం నశిస్తుంది, ఇంక పునర్జన్మ ఉండదు. ప్రారబ్ధాన్ని ఎంజాయ్ చెయ్యి అని ఆచార్యులవారు

చెప్పారు. మీ కోడలు మిమ్ముల్ని తిడుతోంది అనుకోండి తిరిగి మీరు తిట్టటం మానేసి మీ పూర్వజన్మ పాపం కోడలు రూపంలో వచ్చింది అనుకోండి. నీవు ఎంజాయ్ చేయటం వలన ప్రారబ్ధం పోతుంది అని చెప్పారు. ఇష్టాయిష్టాలు తగ్గిపోతే మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గిపోతుంది, చాపల్యం తగ్గకొలది మీ సాధన తేలిక అవుతుంది. ఎవరిని చూసి మీరు ఇష్టపడుతున్నారో ఒకోసారి వారే అపకారం చెయ్యవచ్చు, ఎవరిని చూసి మీరు అయిష్టపడుతున్నారో ఒకోసారి వారే మీకు ఉపకారం చెయ్యవచ్చు, అది మనం చెప్పలేము. ఈ ఉపకారాలు, అపకారాలు గొడవ వదిలెయ్యండి. ఇంట్లో వారి ప్రేమలు కూడా కలుషితమైన ప్రేమలు. మీ కుటుంబ సభ్యులకు మీరు ఎక్కువ డబ్బు, ఆస్తి ఇచ్చినా ఒకోసారి వారు సంతోషించరు సరికదా ఇవ్వక ఏమి చేస్తాడు అంటారు. ఇదంతా దొంగ నేను యొక్క చేష్టలు. నీవు దాని వెంట పరుగుపెట్టవద్దు. నీవు ఏదైతే అవునో దాని గురించి శ్రమణం చెయ్యి, దానిని స్మరించు, దానిని మననం చెయ్యి, దానిని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. మీరు సబ్బక్టు గురించి మాట్లాడండి. సబ్బక్టు గురించి తప్ప ఇతర గొడవలు ఎవరైనా చెబుతూ ఉంటే బుడబుక్కల మాటలు మాట్లాడవద్దు అని చెప్పండి. ఏమీ మొఖమాటపడవద్దు. మీకు సబ్బక్టు ప్రధానం, ఆలోచన ప్రధానం. భక్తులైన మీకు అందరకు నా ప్రార్థన ఏమిటి అంటే సబ్బక్టు ప్రధానంగా, ఆలోచనే ప్రధానంగా జీవించండి. సబ్బక్టు గురించి తప్ప ఇతర మాటలు చెబుతూ ఉంటే మీరు వినవద్దు, పామును చూసి ఎలా పారిపోతారో అలాగ అక్కడ నుండి పారిపోండి.

సద్గురు శ్రీ నాస్కగారి అనుగ్రహభాషణములు, 16-02-2007, చించినాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు శివరాత్రి. భగవంతుని అవతారములలో ముఖ్యమైనవి శివుడు, కృష్ణుడు. శివకేశవులకు బేధం చూడకూడదు. ఇప్పుడు ఎవరైనా కృష్ణుడి విగ్రహం తెచ్చి ప్రక్కన పెట్టారు అనుకోండి, ఏమిటి కృష్ణుడిని తీసుకొని వచ్చి పెట్టారు అనుకోకూడదు, ఆ కృష్ణుడిలో కూడా శివుడినే చూడాలి. శివకేశవులకు బేధం లేదు. మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు పోతేగాని మనకు జ్ఞానం కలుగదు. అవి ఎప్పుడో వేలాది జన్మల నుండి మనకూడా వస్తున్నాయి. శివనామం ఏమి చేస్తుంది అంటే మన బుద్ధిని కాలుస్తుంది అంటే మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలను తొలగిస్తుంది. మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలను తొలగించిన తరువాత మనకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. అది శివనామం యొక్క ప్రత్యేకత. శివుడు అంటే ఎవరోకాదు మన హృదయంలో ఉన్న ఆత్మే శివుడు అంటే నిజమైన నేనే శివుడు. ఈరోజు పగలు ఉపవాసం